

saavel som i det andet Thing. Det, hvorom jeg vil tillade mig nogle Bemærkninger, er et Par af de Uoverensstemmelser, der ere imellem Loven, som den blev vedtaget her i Thinget i forrige Session, og det Lovudkast, som nu er forelagt. Der er for det Første en Forskyndelse af et Forslag fra Ministeriets Side om, at en Deel af Lønningen skulde ansættes efter Kornberegning paa den Maade, som den i Loven er ansat, naagtet det tidligere har været vedtaget, at der med Hensyn til dem burde følges den Beregningsmaade, der er opstillet i Loven af 12te Januar 1858. Det forekommer mig, imidlertid, at Regjeringen ved at forelægge dette Lovudkast i mange væsentlige Punkter er kommet Rigsdagens Anslyer imøde, og at denne Uoverensstemmelse derfor ikke burde bevirke nogen alvorlig Modstand fra vor Side. Det andet Punkt, jeg vil hyltre mig om, er Lønningen til Embedsmændene ved det kongelige Bibliothek, som afhandles i § 26. Det er de Herrer bekendt, at der er forelagt en Lov, som i Aften skal behandles, angaaende Lønningen for Universitetsbibliothekets Embedsmænd. Forholdet imellem disse 2 Bibliotheker og den i disse 2 forskjellige Lovforslag fastsatte Løn forekommer mig at være temmelig besynderlig. Jeg kan ikke tænke mig, at der er nogen særlig Grund til nogen særdeles Afvigelse i den Maade, hvorpaa Embedsmændene ved disse Bibliotheker lønnes. Om end det første Bibliothek har et større Antal af Binde, saa har det andet saameget større Udlaan, og naar man lader disse to Momenter komme til at danne eet Resultat paa begge Steder, saa tænker jeg, at det vil blive omtrent eens, og at altsaa Embedsmændenes Antal og deres Lønning omtrent maatte kunne blive den samme i begge Instituter; det er imidlertid maaffee pusseligst, at dette undergives en nyere Prøvelse, og jeg vil da tillade mig at haabe, at ligesom Thinget i foregaaende Session hørstemte denne Paragraph af Loven, saaledes vil det ogsaa gjøre det i indeværende Session, og at Ministeriet vil forelægge en særlig Lov angaaende Lønningen for Embedsmændene ved det kongl. Bibliothek, ligesom det har gjort angaaende Universitetsbibliotheket. Jeg veed meget vel, at Grunden til, at man har forelagt

en særlig Lov angaaende Universitetsbibliotheket, er den, at Lønningerne dertil hentes fra et særligt Fonds Midler; men de Forhold, som kunne tjene til en nyere Prøvelse, komme bedst frem ved en speciel Behandling af Sagen; man vilde derved have bedre No, Tid og Leilighed til grundig at kunne prøve den, uden at sinke det nærværende Lovforslag i dets Heelhed. Jeg skal kun tilføje, at naar man iøvrigt vil bedømme, hvilke Kræfter der behøves ved det omhandlede Institut, navnlig hvormange Embedsmænd der bør ansættes, da maa man ikke see hen til de Embedsmænd, der for Tiden ere ansatte, og undersøge, hvad de kunne udrette; jeg har al mulig Agtelse for de hæderlige Mænd, der ere ansatte ved det kgl. Bibliothek, men det vilde være formeget at forlange, at Mænd i Olbingsalderen skulde kunne ubrette saameget som Mænd i den kraftige Manddomsalder, og man kan altsaa ikke drage den Slutning, at fordi det for Tiden er nødvendigt at have saa mange Embedsmænd, som der nu findes, det da ogsaa skulde være nødvendigt at beholde det samme Antal for Fremtiden, naar Kræfterne vare yngre, og naar man blot tog Hensyn til Institutets egen Væksaffenhed. Jeg skal endvidere tillade mig at hyltre, at der ved et saadant Institut kan være extraordinaire Arbejder, som nødvendigviis maa fremmes, men dertil skal man efter min Mening bruge extraordinaire Kræfter; man skal ikke ved Fasttættelsen af Normalbudgettet for et saadant Institut lade slike Arbejder komme til at være det Bestemmende med Hensyn til det Antal af Embedsmænd, der ialmindelighed bør være ansatte ved Institutet. Jeg skal altsaa henstille til det ærede Ministerium, om det ikke skulde finde sig foranlediget til at foretage et Skridt af den Art, som jeg før her har tildt mig at nævne.

Hvad Loven i dens Almindelighed angaaer, skal jeg udtale, at det efter min Mening vilde være meget beklageligt, om denne Lov ikke nu kom ud; allerede i forrige Session var jeg af samme Mening og hyltrede dette, og jeg kan ikke Andet end glæde mig over, at jeg ikke har været medvirkende til, at den da ikke udkom; det er heller ikke Rigsdagen i sin Heelhed, hvem